

Debreczeny György

nem maradt más

Cortázar átiratok

nekilátott hogy felnyissa
a paradicsomkonzervet
kötszerollóval
s amikor újra feltekintett
addigra eltűnt minden
nem maradt más a tenger helyén
csak a tenger
a végtelen piros
bepólyált látóhatár

*

talán a saját
lelki üdvéért könyörgött
talán az enyéért
de annyi biztos
hogy sokat beszélt
a káposztáról

*

és közben élvezte
hogy ott cikázik
az alkonyati szellő
a hölgyek alatt

*

letörtén és szédelegve
érkezett vissza
mert nem találta meg
a toalett-mennyország kapuját
ebben a füstben

és ezek között az emberek között
szomorúan lekuporodott hát
egy csendes sarokba

*

ezt mondogatom magamban:
most egy összedőlt hídon
megyek át
most átázik
a rossz cipóm
most tubarózsás
krinolinban jön el a hold
csak ámul-bámul
a szép piros cipőmon
most veszi észre csak
hogy a paradicsomkonzerv
milyen gyönyörűen belefolyt

le kell számolni

prófétát támasztok nekik
miképpen falnak a kerékpárt
s ő mindent tudtukra ad
elmondja majd nekik
eltörött vállcsont nem törik el

kopaszodik a liget
le kell számolni a ligettel
a szükséges mértékben
el kell törni mindenki csontját
úgyse sérül meg senki

le kell számolni mindenkivel
itt a falnál állhatna most
egy csontkerékpár
itt a csontok helyén
állhatna akár egy fa is